

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/74/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3124010122
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Horvátová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3124010122.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Lucie Horvátovej a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Juraja Valáška v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX C. D., trvale bytom D., E. C. XXXX/X, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 74PP/9/2024 zo dňa 12. marca 2024, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 17. júla 2024 v Trenčíne jednohlasne takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku s a sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. marca 2024 po vypočutí odsúdeného rozhodol uznesením sp. zn. 74PP/9/2024 tak, že podľa § 66 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona v spojení s § 415 odsek 1 Trestného poriadku návrh odsúdeného na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietal. Okresný súd odôvodnil svoje rozhodnutie tým, že u odsúdeného nie sú dôsledne a kumulatívne splnené všetky tri zákonom stanovené podmienky pre rozhodnutie o podmienkovom prepustení.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený sťažnosť, ktorú ihneď po jeho oznámení zahlásil do zápisnice na verejnom zasadnutí a dodatočne ju písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V písomnom odôvodnení sťažnosti odsúdený uviedol, že okresný súd nedostatočne posúdil všetky okolnosti týkajúce sa podmienkového prepustenia, pričom pri posúdení materiálnych podmienok nezohľadnil pomery odsúdeného a jeho rodinné zázemie, jeho celkové správanie vo výkone trestu a možnosť zaradenia sa do spoločnosti s ohľadom na zabezpečenú prácu. Pokiaľ by okresný súd zohľadnil celkovo doposiaľ vykonaný trest, dospel by k záveru, že odsúdený plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie, ktoré bolo preukázané aj obsahom správy ústavu na výkon trestu a odňatia slobody, v ktorom je zaradený, a z ktorej vyplýva, že drobné porušenia ústavného poriadku sa objavili len krátko po nástupe a postupom času takmer úplne vymizli. Odsúdený tiež uviedol, že nesúhlasí s názorom okresného súdu, že jeho trestná minulosť by mala akokoľvek naznačovať jeho budúce správanie sa po jeho podmienkovom prepustení na slobodu. Záverom odsúdený poukázal na svoju rodinu a na to, že jeho prepustenie je nevyhnutné pre zachovanie rodinných vzťahov, ako aj pre plnenie si rodičovských povinností. Navrhol preto, aby krajský súd zmenil napadnuté uznesenie tak, že ho podmienkovo prepustí z výkonu trestu odňatia slobody a určí mu primeranú skúšobnú dobu aj s nariadením probačného dohľadu a s uložením primeraných obmedzení a povinností.

Krajský súd v Trenčíne ako nadriadený súd, na podklade sťažnosti odsúdeného, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 20. mája 2024, preskúmal na neverejnom zasadnutí dňa 17. júla 2024 podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného, hoci je prípustná, podaná oprávnenou osobou, včas i na správnom mieste, nie je dôvodná.

Krajský súd predovšetkým konštatuje, že súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodoval na verejnom zasadnutí, na vykonanie ktorého boli splnené všetky zákonné podmienky. Odsúdený mal možnosť vyjadriť sa pred súdom prvého stupňa k priebehu doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody, ako aj k dôvodom, pre ktoré navrhoval svoje podmiennečné prepustenie.

Trestný zákon pri aplikácii hmotnoprávneho inštitútu podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody vyžaduje od súdu, aby skúmal, či sú u odsúdeného naplnené nielen formálne, ale aj materiálne podmienky podmiennečného prepustenia. Až splnenie formálnej podmienky (odsúdeným vykonaná potrebná časť uloženého trestu) v kumulácii (spojení) s materiálnymi podmienkami (plnenie povinností odsúdeným a preukázané polepšenie sa v jeho správaní vo výkone trestu a očakávanie, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život) pri dôslednom zistení skutkového stavu môže vyústiť do právneho záveru súdu, že je možné odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody, za súčasného obligatórneho určenia primeranej skúšobnej doby, s prípadne nariadením probačného dohľadu a uložením primeraných povinností a obmedzení, na posilnenie jeho účinku.

V posudzovanej veci okresný súd správne skonštatoval, že odsúdený splnil formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, a to vykonanie príslušnej časti uloženého trestu dňa 08. júla 2023, a zároveň rovnako dôvodne vyhodnotil, že ďalšie dve materiálne podmienky, ktoré sú rovnako ako formálna podmienka nevyhnutným predpokladom na zákonné rozhodnutie súdu o podmiennečnom prepustení odsúdeného na slobodu s určením primeranej skúšobnej doby, dôsledne u odsúdeného splnené nie sú.

Podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je skutočne mimoriadny procesný inštitút, ktorým sa iba v odôvodnených prípadoch a po náležitom kumulatívnom splnení všetkých troch zákonných podmienok zasiahne do rozhodnutia súdu o uloženom treste odňatia slobody tak, že u odsúdenej osoby už nie je nevyhnutné pôsobiť v pozitívnom smere bezprostredným výkonom trestu odňatia slobody, ale odsúdenému sa poskytne príležitosť na slobode, za istých zákonných a súdom určených podmienok preukázať, že vie viesť riadny život občana, predovšetkým bez páchania ďalšej trestnej činnosti.

Aj podľa názoru krajského súdu možno u odsúdeného splnenie oboch materiálnych podmienok konštatovať nanajvýš iba v čiastočnej forme. Ako vyplýva z obsahu predloženého písomného hodnotenia riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, aktuálne možno konštatovať, že program zaobchádzania odsúdený neplní v celom požadovanom rozsahu, a to najmä v bode edukácia z dôvodu nekritického postoja k spáchanej trestnej činnosti. Odsúdený skutok naďalej popiera, absentuje prejav ľútosti, ku konaniu sa stavia ľahkovážne. Počas výkonu trestu došlo u odsúdeného k viacerým porušeniam dodržiavania ústavného poriadku, porušenia interných noriem museli byť riešené pohovorom s odsúdeným, a to nielen v období po nástupe výkonu trestu, ale aj v mesiacoch december 2021 a júl 2023, nemožno sa preto stotožniť so sťažnosťnými námietkami odsúdeného, že k porušeniam ústavného poriadku z jeho strany dochádzalo iba v období tesne po nástupe výkonu trestu odňatia slobody. Odsúdený rovnako iba čiastočne plní body aktivity vo voľnom čase, zaradovanie do práce a vzťahy s vonkajším prostredím, a to z dôvodu nezájmu o zapájanie sa do aktivít kultúrno-spoločenskej činnosti, prístupu k plneniu pracovných povinností vyplývajúcich z pracovného zaradenia a plnenia výkonových noriem, na ktoré plnenie musel byť viackrát upozorňovaný. Pokiaľ odsúdený poukazuje na nutnosť udržiavania rodinných väzieb a zachovania svojich rodičovských práv, je potrebné uviesť, že ani doposiaľ nepreukázal zodpovedný rodičovský prístup, keďže s deťmi neudržiava potrebný kontakt. Počas doterajšieho výkonu trestu odsúdený nebol disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný bol jedenkrát. Resocializačnú prognózu riaditeľ ústavu vyhodnotil ako nepriaznivú, na základe vysokého rizika recidívy trestnej činnosti. Napriek sťažnosťným námietkam odsúdeného, týkajúcich sa toho, že okresný súd pri rozhodovaní prihliadal aj na jeho predchádzajúce odsúdenia je potrebné uviesť, že okresný súd musel v rámci rozhodovania o návrhu na podmiennečné prepustenie ako jedno z kritérií vyhodnocovať aj existenciu rizika recidívy odsúdeného po prepustení na slobodu, a to v rámci tretej materiálnej podmienky, čo priamo vyplýva z ustanovenia § 66 odsek 1 a odsek 2 Trestného zákona. Ako vyplynulo zo spisového materiálu, odsúdený preukázal, že ani hrozba premeny podmiennečného trestu na priamy výkon trestu odňatia slobody ho neodradila od páchania protiprávnej činnosti, ku ktorej je odsúdený navyše naďalej nekritický. Pokiaľ si odsúdený ani aktuálne vo výkone trestu odňatia slobody

nedokáže uvedomiť škodlivosť páchania protiprávnej činnosti je zrejmé, že jeho náprava doposiaľ dovŕšená nie je a je nutné v nej pokračovať v podmienkach ústavu na výkon trestu odňatia slobody.

S poukazom na to, že odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a sťažnostného súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože tieto konania z hľadiska predmetu tvoria jeden celok, krajský súd na ďalšie vecne správne závery súdu prvého stupňa odkazuje, keďže sa s nimi bezvýhradne stotožňuje.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd rozhodol tak, že nedôvodnú sťažnosť odsúdeného zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.